

[Tholstrup.]

stor import i de to foregående år nemlig 125 000 biler, men den højtærede handelsminister tilføjede retfærdigvis, at der havde været særlige forhold, der gjorde sig gældende i Sverige, nemlig de høje papir- og træpriser, som gjorde, at enhver skovhugger i Sverige kunne købe sig en bil, og det gjorde han. Jeg har i sommer haft besøg af en svensk skovhugger, der kom kørende i sin egen bil.

Den højtærede handelsminister gik ud fra, at en frigivelse herhjemme kunne betyde en merimport på 50 000 biler, d. v. s. 350 mill. kr. — gennemsnitsprisen for biler er jo 7 000 kr. i valutaudgift; det vil altså sige 50 000 vogne udover de 14 000—15 000, som skulle frigives til næste år. Jeg tror, det er fantasital. Jeg beklager, at den højtærede handelsminister ikke lægger mere vægt på den kolossale udgift på 350 mill. kr. til reparationer af de gamle udslidte køretøjer, hvoraf 60 000 altså, såvidt jeg hørte rigtigt, var over 15 år gamle. Jeg beklager, at der ikke lægges mere vægt på disse oplysninger; det viser, at de ærede medlemmer, som den højtærede handelsminister skal søge støtte hos, ikke har forståelsen af disse praktiske forhold; der er for mange af de ærede medlemmer, der ikke har praktisk indsigt, og som derved kommer til at øve en uheldig indflydelse. Selvom den højtærede handelsminister, der har praktisk indsigt, er enig med mig, har han altså ingen mulighed for at få gennemført forslaget i det parti, hvoraf så få af medlemmerne har praktisk indsigt på disse områder.

Man havde undervurderet markedet for lastbiler, og derfor gav man dem fri. Når man siger „man“, må man dog undtage undertegnede, for jeg har hele tiden sagt, at vi trængte til at få udskiftet de gamle lastbiler, hvilket nu har fundet sted. Behovet for lastbiler blev af bilhandlerne vurderet til 100 mill. kr., men det var dog en overvurdering; det blev ifølge den højtærede handelsminister kun 70 mill. kr. Hvis man taler med automobilhandlerne i dag, får man at vide, at der er en meget ringe afsætning på nye lastbiler i øjeblikket, altså er dette latente behov delvis dækket. Nu kan man sikkert regne med betydeligt mindre beløb til lastbiler næste år, og så bliver der måske en mulighed for den højtærede handelsminister for at give yderligere en 6 000—7 000 vogne fri senere hen i

året 1953, så vi kommer op på et lige stort antal, som hvis der var frie forhold. Hvorfor i alverden så ikke lade os få frie forhold?

Krag: Jeg tror, vi fra alle sider er enig med det ærede medlem hr. Tholstrup i, at en forbedring af den danske bilpark er nødvendig. Jeg tror imidlertid, vi må slutte os til den højtærede handelsministers synspunkt, nemlig at det tempo, hvori forbedringen skal ske, må afhænge af de valutamæssige muligheder, der er tilstede, og på dette område tror jeg at den højtærede handelsminister har en bedre oversigt over de valutamæssige muligheder, og at vi må lade det tempo, hvori bilparkens forbedring skal ske, være afhængigt af disse muligheder og af regeringens skøn.

Jeg er imidlertid enig med det ærede medlem hr. Tholstrup i, at vi burde have sådanne forhold her i landet, at også arbejderne kunne køre i bil. Det forekommer faktisk, at arbejdere har bil, men det forekommer i meget ringe omfang, og jeg er helt enig i, at vi må stræbe henimod samfundstilstande, hvorunder det er normalt for en dansk arbejderfamilie at køre i bil. Jeg tror imidlertid, det kræver visse forudsætninger, der ikke er tilstede i øjeblikket. Jeg tror, det forudsætter et lønniveau, vi slet ikke har her i landet. Jeg tror, det forudsætter, at hele den arbejdsløshedsrisiko, som hele arbejderklassen lever under — en risiko, der er blevet stærkt forøget under den økonomiske politik, den nuværende regering fører —, mindskes. Jeg tror, at disse ting vil stille sig hindrende i vejen for bilanskaffelser i større omfang blandt arbejderne, selvom det var muligt at importere det fornødne antal biler. Derfor tror jeg også, man skal erkende, at det er investeringer af en helt anden art, arbejderklassen har behov for i øjeblikket. De investeringer, der er behov for, er for det første investeringer i boliger, sådan at den bolignød og til en vis grad boligløshed, der findes landet over, kunne blive bekæmpet og overvundet; det bliver den ikke i øjeblikket. I øjeblikket ligger boligspørgsmålet komplet uløst hen. Jeg tror også, at de valutakrævende investeringer, man burde foretage i arbejderens interesse, i første række burde foretages i selve erhvervslivet og ikke så meget specielt i biler. Jeg tror, det ville være vigtigere